

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gergely Szilárd Csaba ügyvéd (....) által képviselt felperesnek dr. Süle István ügyvéd (....) által képviselt alperes ellen közgyűlési határozat érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2015. szeptember 15-én kelt 38.G.40.389/2015/22. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint összegű másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes az alperesi lakásszövetkezetben lakástulajdonnal rendelkező tag.

Alperes 2014. március 19-én 17 óra 30 perckor tartotta meg évi rendes közgyűlését, mely megismételt közgyűlés volt, (azon a felperes jelen volt) és a 4/2014. számú határozatával - 40 „igen” és a felperes által leadott 1 „nem” szavazattal - elfogadta a szövetkezet 2013. évi beszámolóját és mérlegét. A felperes a közgyűlés jegyzőkönyvét 2014. április 24-én vette át jogi képviselője útján.

A felperes 2014. május 26-án benyújtott kereseti kérelmében elsődlegesen annak megállapítását kérte, hogy a közgyűlés határozatképtelen volt és emiatt a meghozott határozatok hatálytalanok, másodlagosan annak megállapítását, hogy alperes 2013. évi beszámolójának és mérlegének számadása pontatlan. Kérte a 4/2014. számú határozat hatályon kívül helyezését, alperes perköltségben marasztalását.

Előadta, a közgyűlés részére átadott írásbeli anyagok - a mérleg és a beszámolók - nem pontosak, félrevezető adatokat tartalmaznak, többek közt a lejárt lakáskassza bevételösszegezését, illetve a felújítási alapot illetően. Utóbbi a mérlegben nem jelent meg. A szövetkezet elnöke pontatlan adatokat szolgáltatott, a közgyűlés nem dönthetett megfelelően a megtévesztő adatok miatt. A határozat a kisebbség, azaz az ő jogos érdekei sérelmével járt. Hivatkozott a lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény (Lsztv.) 9.§-ára, illetve a Ptk. 1:3.§, 1:5.§-ára.

A felperes az alperesi ellenkérelem után keresetét módosította, elsődleges kereseti kérelmét nem tartotta fenn, illetve előadta, hogy a támadott határozat valótlán adatokon nyugvó mérleg elfogadására vonatkozott, ez az Lsztv.-be és az alperes alapszabályába is ütközik, több feljelentést tett a rendőrségen, illetve a NAV-nál is tett bejelentést. Ezzel kapcsolatos iratokat csatolt, valamint kérte további vizsgálati anyagok beszerzését.

Az alperes a kereset elutasítását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Előadta, a 2013. évi mérleg a számviteli szabályoknak megfelelően került összeállításra, előkészítő iratban rögzítette, hogy a mérleg számsorai az ott lévő összegek helyesek, megfelelő, tényszerű adatok. Számviteli és könyvelési szabályokat idézett.

Az elsőfokú bíróság a 2015. szeptember 15-én kelt 38.G.40.389/2015/22. számú ítéletével a keresetet elutasította, kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 60.000 forint perköltséget. Az Lsztv. 9.§ (2) és (3) bekezdése és a Pp. 215.§-a felhívása után kifejtette, kizárólag azt vizsgálhatta, hogy a perbeli közgyűlési határozat a kisebbség jogos érdekei lényeges sérelmét jelenti-e. Megállapítható volt, hogy a 2013. évi mérleget elfogadó közgyűlési határozat hozatala során egyedül a felperes nyilatkozott „nem”-el. A jelen per keretei között a szövetkezet gazdálkodása nem vizsgálható, a felperes nem tette egyértelművé, hogy a támadott határozat kapcsán mi a jogos érdeke és annak mi a lényeges sérelme. Nem vizsgálhatóak a mérleg számadatai és az sem, hogy a feltüntetett adatok megfelelnek-e a valóságnak, illetve az adózási és számviteli szabályoknak. A számviteli rendnek megfelelő mérlegkészítés az adóhatóság felülvizsgálata körébe tartozik, e körben a felperes megtette az általa szükségesnek vélt lépéseket. A felperes által csatolt, a perbeli határozatot is tartalmazó közgyűlési jegyzőkönyv tartalmazza, hogy a felperes bejelentései alapján alperes számviteli anyagait, gazdálkodását a rendőrség, illetve igazságügyi szakértő is megvizsgálta, szabálytalanságot, hibát nem tárt fel. Ezen megállapítások ismertetésre kerültek a közgyűlésen, a szövetkezeti tagok mindezek ismeretében hozták meg a határozatot. Az alapszabály szerint a lakásszövetkezet elnöke tevékenységéért a közgyűlésnek felelős, a felügyelőbizottság joga az elnök esetleges felhívása a jogszabályoknak megfelelő eljárásra. Törvénytörő működés esetén bármely tag jogosult a törvényességi felügyeletet ellátó cégbírósághoz fordulni. Az adóhatósági vizsgálat eredménye a perre nem hathatott volna ki, így a felperesi bizonyítási indítványnak nincs helye.

Az elsőfokú bíróság megállapította, a kereset megalapozatlan, ezért azt elutasította és a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján a csatolt megbízási szerződés alapján kötelezte a felperest alperes javára ügyvédi munkadíj, mint elsőfokú perköltség megfizetésére.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, kérte az ítélet felülvizsgálatát. Hivatkozott arra, több alkalommal sérelmezte a közgyűlési anyagok valótlán tartalmát, kezdeményezte a vitás kérdésekre a szövetkezet vezetése felé a válaszadást, azok rendszeresen elmaradtak. Utalt a által történt utalásokra, ezeket számszerűsítve téves utalásra is hivatkozott. Az általa feltett kérdéseket részben ismertette, így például, hogy a fűtőkorszerűsítés miatt került a tervezett 4 millió forinttal szemben 10,8 millió forintba. Rögzítette, egyéb munkálatok elvégzése is többbe került a tervezettnél, ennek indokát azonban az Elnök Asszony nem adta meg. Utalt újabb vizsgálatra is, melyet az ügyészség folytat. Kifogásolta a felügyelőbizottság tevékenységét, ők sem válaszoltak a kérdéseire. A közgyűlésen a lakóknak csak mintegy 20-25%-a vett részt.

Fellebbezés kiegészítésében csatolta a NAV-hoz benyújtott panaszát, a NAV határozatát, illetve utalt a BRFK előtt folyó eljárásra, kérte az elsőfokú ítélet megalapozatlanság miatti hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezését.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, a felperes perköltségek fizetésére kötelezését kérte. Fenntartva korábbi részletes, elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát, utalt arra, a felperes újabb, általa sérelmezett, keresetében nem szereplő intézkedéseket kifogásolt, figyelmen kívül hagyta, hogy a jelen per a 4/2014. számú határozat hatályon kívül helyezésére irányulhat. Ehhez képest a felperes a korábbi, a 2013. évben tárgyalt 2012. évi mérleg bevételi és egyéb adataira, illetve a 2014. évi bevételekre hivatkozik, nem a 2013. évi mérlegre. A NAV vizsgálat az alperesi szövetkezet marasztalása nélkül jogerősen lezárult, a felperes által kifogásolt

egyéb intézkedések a korábban lezárt panelprogram elszámolásával kapcsolatban a jogvita jogerős ítélettel a kereset elutasításával lezárult. Nem tudni, felperes milyen téves utalásra hivatkozik, a felperes a 2013. és 2014. évi adatokat keveri, esetenként a 2005., 2008. évekre vonatkozó kifogásokat terjeszt elő, bizonyítási kötelezettségének nem tett eleget. A felperesi feljelentések a felvetett szabálytalanságokat nem állapították meg, az eljárások megszüntetésre kerültek.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan:

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és helyesek voltak levont jogi következtetései is, azokkal a Fővárosi Ítéltábla egyetértett.

A lakásszövetkezetekről szóló 2004. évi CXV. törvény 9.§ (2) bekezdése értelmében a közgyűlési határozatot a kisebbség jogos érdekének esetleges lényeges sérelme körében kellett az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia, s helytállóan mutatott rá arra, a felperes a jogos érdekére és annak lényeges sérelmére vonatkozóan érdemi adatokat és bizonyítékokat nem szolgáltatott. Az elsőfokú bíróság helyesen részletezte, hogy a felperesnek milyen lehetőségei vannak a szövetkezet számviteli rendnek megfelelő mérlegkészítése, illetve az esetleges számviteli szabálytalanságok, továbbá a szövetkezet gazdálkodása, a felügyelőbizottság, illetve az elnök működése kapcsán. Az ezekben a kérdésekben általa szükségesnek vélt intézkedéseket az alperes megtette, egyebekben a jelen perben csupán a 4/2014. számú közgyűlési határozat fentebb írtak szerinti vizsgálata volt a per tárgya, így az elsőfokú bíróság az általa kifejtett helyes jogi indokokra figyelemmel helytállóan utasította el a keresetet.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokaira figyelemmel - a Pp. 254.§ (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Pp. 78.§ és 239.§-a alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes javára a másodfokú eljárással kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj, mint másodfokú perköltség megfizetésére, melyet az elsőfokú bíróság által megállapított perköltség figyelembevételével a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (5) és (6) bekezdése alapján mérlegeléssel állapított meg.

Budapest, 2016. február 17. napján

Dr. Gál Judit s. k.
a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.
előadó bíró

Dr. Rutkai Éva s. k.
bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
tisztviselő